

РЕШЕНИЕ

№ 20737

гр. София, 16.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 85 състав, в
публично заседание на 16.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Биляна Икономова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **4973** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84 и следващите от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на А. А. А., гражданин на С., против Решение № 2430/11.03.2025 г. на Председателя на Държавната агенция за бежанците /ДАБ/ при Министерски съвет /МС/.

Изложени са твърдения за незаконосъобразност на оспореното решение. Същото било постановено при допуснати съществени процесуални нарушения, в противоречие с материалния закон. Нарушени били разпоредбите на чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. Не било изследвано обстоятелството относно местоживеенето в С. и региона на страната, в който евентуално би бил върнат жалбоподателят. Не били съобразени предвижданията на Решение на СЕС по дело С-465/07. В страната продължавали сражения в резултат от активната гражданска война. Били налице основателни опасения за живота и сигурността му, както и реалната възможност да бъде принудително мобилизиран в сирийската армия. Моли за отмяна на акта.

В съдебно заседание жалбоподателят А. А. А., редовно уведомен, се явява лично и се представлява.

Жалбоподателят заявява, че е имал проблеми с кюрдите преди да напусне С., тъй като бил арабин. Неговото семейство, вкл. съпругата му и двете му деца, живеели в [населено място]. Родителите му разказвали по телефона, че на ден имало по двама-трима убити от неизвестни хора. При завръщане животът му щял да бъде застрашен и веднага щели да го мобилизират.

Процесуалният му представител поддържа изложеното жалбата, като моли да бъде отменено оспореното решение. Същото било издадено в нарушение на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалния закон и целта му. В административната преписка имало

достатъчно доказателства, че са налице предпоставките на чл. 8 и чл. 9 ЗУБ. Налице било и безогледно насилие, особено в района на жалбоподателя.

Ответникът Председател на ДАБ при МС, редовно уведомен, не се явява и не се представлява. Депозирани са писмени бележки, в които излага подробни съображения по съществото на спора и моли жалбата да бъде отхвърлена.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав, като обсъди твърденията на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

На 28.10.2024 г. А. А. А. от С. е поискал международна закрила в Република България. Кандидатът е регистриран като от държавните експерти А. /собствено/ А. /бащино/ А. /фамилно/ от мъжки пол, [дата на раждане] в С., адрес – [населено място], ЛНЧ [ЕГН], етническа принадлежност – арабин, религия: мюсюлманин сунит, семейно положение – женен.

На 26.02.2025 г. е проведено интервю със А. А. А.. Напуснал С. през 2020 г. за първи път за Турция, но го заловили и върнали. Напуснал на 30.06.2024 г. С. за Турция нелегално, където останал около 22 дни. Преминал в България нелегално на 21.07.2024 г., с помощта на трафикант и го закарали в С. с кола. Настанили го в апартамент. Тръгнал за Германия, но го заловили на границата с Румъния и го върнали отново в България. Бил в затвор във В. около 55 дни, после в [населено място] и в Централен затвор в [населено място]. Бил арестуван на пропускателен режим от кюрдите през месец май 2024 г., но избягал. Не бил осъждан в С., но България имал условна присъда. Не е имал проблеми заради етническа или религиозна принадлежност. Не членувал във въоръжена групировка или политическа партия. Родителите му, сестрите му, съпругата и децата му били в [населено място]. Учил до единадесети клас, работил като сладкар. Напуснал С. заради войната и влошената обстановка там. Бил извикан да служи при кюрдите, но отказал. Те нахлули и го взели, но след събиране на съседите успял да избяга. Семейството му го посъветвало да напусне страната. Нямало сигурност и го било страх за децата му. Имал ваучер за хляб, но заради кюрдите, не успял да го вземе. Наказали го, защото отказал да се сражава за тях. Детето му имало здравословен проблем и затова трябвало да отиде на друго място, като въпреки консултацията с лекари, не могъл да отиде в Д.. Не бил заплашван от никой, като на един пропускателен режим го шамаросали заради забравени документи. Не искал да се върне в С., тъй като в града му имало сражения между новото правителство и кюрдите. Рискувал живота си с пътуването, но искал един нормален и достоен живот. Задържали го в България, въпреки че искал да отиде в Германия, но му харесало, намерил спокойствие и сигурност. Семейството му постоянно питало къде е. В района, в който живеел, имало кюрди и те искали да се присъединиш, ако не си против тях. Те започвали да те издирват, като ако ги ограничат /помощите/, не могли да живеят. Ако имало сигурност, децата му могли и само хляб да ядат, но да било спокойно.

По подробно изложени съображения и предвид справка от 29.01.2025 г. на Дирекция „Международна дейност“ към ДАБ на МС относно Сирийска арабска република с Решение № 2430/11.03.2025 г. Председателят на ДАБ при МС отказва да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на А. А. А..

Решението е връчено на адресата му на 02.05.2025 г.

При така установеното от фактическа страна Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима. Подадена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, подлежащ на съдебен контрол, от активно легитимирано лице - адресат на акта

и засегнат неблагоприятно от него, в указания 14-дневен срок съгласно чл. 84, ал. 3 ЗУБ.

Разглеана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

На първо място, оспореното решение е издадено от компетентен административен орган - председателят на ДАБ при МС на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 ЗУБ, в установената писмена форма, поради което не са налице основания за прогласяване на неговата нищожност по смисъла на чл. 168, ал. 1 и ал. 2 във връзка с чл. 146, т. 1 АПК, съответно – за отмяна по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 2 АПК.

На второ място, производството за предоставяне на международна закрила е образувано с регистрирането на А. А. А. като чужденец по подадена от него молба за международна закрила /чл. 68, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 4, ал. 2 ЗУБ/. Изискано е становище от ДАНС съгласно чл. 58, ал. 10 ЗУБ. В действителност това становище е задължително за органа, който действа в условията на обвързана компетентност, но в случаите, в които се възразява да бъде предоставена международна закрила за чужденец, който представлява заплаха за националната сигурност. Подобно възражение не е обективизирано. Следователно, при произнасяне по постъпилата молба органът изследва именно наличието на предпоставките по чл. 8 и чл. 9 ЗУБ, обективизирано в оспорения акт. Проведено е интервю, в хода на което се посочват от молителя факти и обстоятелства във връзка с подадената молба, като на същия е предоставена и възможност да даде подробни обяснения. По време на интервюто, проведено в присъствието на интервюиращия орган, преводач и адвокат /чл. 63а, ал. 6 ЗУБ/ и удостоверено с подписите на същите /чл. 63а, ал. 9 ЗУБ/, е съставен протокол /чл. 63а, ал. 3 ЗУБ/, в който молителят е изложил всички причини, поради които е напуснал страната си и не желае да се върне в нея, като същият се подписва под изявлението, че текстът е преведен на разбираем за него език и не са съществували комуникативни пречки, както и, че добре разбира смисъла на написаното и няма възражения по него /чл. 63а, ал. 9 ЗУБ/.

Интервюиращият орган обективно и безпристрастно е изготвил становище, представено на Председателя на ДАБ за вземане на решение /чл. 74, ал. 1 ЗУБ/. Молбата за предоставяне на международна закрила е разгледана от Председателя на ДАБ индивидуално, обективно и безпристрастно, извършена е преценка за предоставяне на статут на бежанец, разгледана е необходимостта от предоставяне на хуманитарен статут /чл. 73 ЗУБ/. Взето е решение, с което на молителя А. А. А. се отказват статут на бежанец и хуманитарен статут /чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 ЗУБ/.

Съдът констатира, че в действителност е налице разместване на имената на молителя – бащино и фамилно, които, обаче, се извеждат като изрично вписани в оспорения административен акт - А. /бащино/ и А. /фамилно/, както и от представената по делото административна преписка. Не е налице грешка, която да опорочи волята на административния орган, доколкото по безспорен начин се индивидуализира лицето чужденец, подало молба за международна закрила и жалба срещу индивидуален административен акт, който е неблагоприятен за него.

Формира се извод, че не са допуснати процесуални нарушения, от категорията на съществените, които да ограничават правото на защита на лицето - А. А. А., и предпоставка за отмяна на оспорения административен акт съгласно чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 АПК.

На трето място, следва да се извърши преценка за законосъобразността на акта – издаден ли е той в съответствие с материалния закон и неговата цел /чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 4-5 АПК/.

1. Извършена е от компетентния орган преценка на всички факти, сочени като осъществени от молителя, и писмените доказателства, представляващи административна преписка по издаването на акта, като е изследван въпросът следва ли да бъде предоставен статут на бежанец.

Съгласно чл. 8, ал. 1 ЗУБ „статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец,

който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея“. Без значение е обстоятелството дали чужденецът принадлежи към тези раса, религия, националност, социална група, или изразява политическо мнение, които са в основата на преследването /чл. 8, ал. 2, изр. Първо ЗУБ/. В конкретния случай А. А. А. не е обосновал твърденията си за осъществено спрямо него преследване поради някоя от причините по чл. 8, ал. 1 във връзка с ал. 4 ЗУБ. Не се констатира и, че на същия са нарушени основни права или е осъществена съвкупност от действия, които да доведат до нарушаване на основните му права, достатъчно тежки по своето естество и повторяемост. Молителят не заявява да е преследван поради религиозната си принадлежност в страната по произход. Не са заявени от него конкретни обстоятелства, от които да се направи извод, че самата принадлежност към етническата група е достатъчно основание за опасения от преследване, а заявените такива не са подкрепени с доказателства, нито са за изясняването им са направени доказателствени искания. Не представлява основание и заявеният факт, че при завръщането му ще бъде мобилизиран от кюрдите. С оглед разпределената доказателствена тежест молителят е следвало да докаже както в административното, така и в съдебното производство, че е призован да служи в армията и кога се е случило това, вкл. и, че именно резултат от призоваването е напускането на С.. В случая жалбоподателят не е представил доказателства, удостоверяващи подобни твърдения, нито твърденията, че след завръщането му ще бъде мобилизиран. Не са представени и доказателства, удостоверяващи конкретни действия на кюрдите спрямо молителя както предвид неговата етническа принадлежност и тази на членовете от семейството му, така и предвид включването му в сражения на страната на кюрдите. Не се доказва, че молителят е бил осъждан, арестуван или политически ангажиран в държавата по произход. Не може да се обуслови извод за осъществено спрямо молителя преследване по смисъла на чл. 8, ал. 4 ЗУБ или действия по преследване по смисъла на чл. 8, ал. 5 ЗУБ от някой от субектите по чл. 8, ал. 3 ЗУБ, при това в държавата му по произход.

Действително след напускане на държавата си по произход са настъпили значими за политическата сцена и местното население събития, но от същите не може да се обосноват опасения от преследване конкретно за жалбоподателя. Липсват данни, че е извършена от чужденеца дейност след отпътуването му, която може да обоснове опасения от преследване. Действията на молителя изцяло и единствено са насочени към получаване на международна закрила. Напускането на С. заради войната, а впоследствие и на Турция, е напълно оправдана житейска ситуация, но то е обусловено от причини от личен характер, а не от такива, предполагащи предоставяне на международна закрила.

Следва да се акцентира и върху изявленията на А. А. А., дадени пред интервюиращия орган, от които се обуславя извод, че доброволно, по собствено желание е напуснал С.. Молителят не изразява намерения за завръщане в С., въпреки че неговото семейство, съпруга и деца продължават да живеят там, което е и в противоречие с отношенията между родител и деца, съпруга и съпруг. Предвид това и доколкото лицето е преминало нелегално границата между България и Турция, с цел да достигне Германия и е правило и други опити да напусне С., то се обезпечава извод, че нежеланието му да се върне в държавата по произход не е обосновано от причини за основателно опасение от преследване по смисъла на чл. 8, ал. 6 ЗУБ.

Доколкото не се установява да е осъществено спрямо жалбоподателя преследване, то не се изследва дали закрилата срещу него въобще може да бъде предоставена от държавата, партии или организации, вкл. международни организации, които контролират държавата или значителна част

от нейната територия по смисъла на чл. 8, ал. 7 от ЗУБ. Доколкото не се установява да е осъществено спрямо жалбоподателя преследване, то не се изследва дали има част от държавата по произход, в която чужденецът да може сигурно и законно да пътува и да получи достъп, както и да се установи там по смисъла на чл. 8, ал. 8 ЗУБ.

Правилно е формиран от административния орган извод, че искането на чужденеца за предоставяне на международна закрила /статут на бежанец/ следва да бъде отхвърлено като неоснователно /чл. 75, ал. 1, т. 2 ЗУБ/.

2. Извършена е при това от компетентния орган и преценка на всички факти, сочени като осъществени от молителя, и писмените доказателства, представляващи административна преписка по издаването на акта, относно въпроса следва ли да бъде предоставен хуманитарен статут.

Съгласно чл. 9, ал. 1 ЗУБ „хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като:

1. смъртно наказание или екзекуция, или
2. изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или
3. тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.“

Не се доказва в конкретния случай реална опасност от тежки посегателства спрямо А. А. А. като изброените в чл. 9, ал. 1 от ЗУБ. Изрично е заявено от молителя, че същият не е бил арестуван или осъждан в страната си по произход /чл. 9, ал. 1, т. 1 ЗУБ/. Не се установява, че той е бил подложен на посегателство /физическо или психическо/ по смисъла на чл. 3 „Забрана за изтезания“ от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи /чл. 9, ал. 1, т. 2 ЗУБ/. По отношение на предпоставките да се предостави хуманитарен статут съгласно чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ бежанската история се изследва с оглед Решение от 17 февруари 2009 г. на Съда на Европейския Съюз по дело С-465/07, по тълкуването и прилагането на член 15, буква „в“ от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 година относно преценката за силата на степента на безогледно насилие. С т. 39 от решението на СЕС се въвежда обратно пропорционална връзка между засягането на личните интереси на търсещия закрила и степента на безогледно насилие, изискуема, за да се предостави такава закрила. Доколкото личната бежанска история на жалбоподателя се характеризира с липса на каквито и да били основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, то толкова по-висок би следвало да е интензитетът на безогледно насилие в страната му. Видно от оспореното решение в страната по произход С. се наблюдава съществена промяна в политическата и икономическата ситуация в посока подобрение на условията на живот и безопасност, като се акцентира върху влиянието на ВКБООН, върху липсата на вътрешен или международен въоръжен конфликт на територията на цялата страна, така че насилието да се определи като безогледно. Към датата на подаване на молбата за закрила и проведеното интервю не са налице основания по чл. 9, ал. 1, т. 3 ЗУБ /не се сочи от молителя осъществяването на конкретни военни действия, нито от него са представени доказателства, удостоверяващи осъществяването на такива, така че да се формира извод за наличие на причинно-следствена връзка между тези военни действия и напускането на страната по произход/, поради което и оспореният акт е издаден с оглед установената от органа фактическа обстановка /чл. 142, ал. 1 АПК/. Действително, преди датата на издаване на акта, а и към настоящия момент, са налице данни за промяна в обстановката в С., но молителят, въпреки че се

яви в съдебно заседание, за да разкаже бежанската си история, не заяви по какъв начин тези нови факти по смисъла на чл. 142, ал. 2 АПК конкретно за него като личност представляват реална опасност съгласно чл. 9, ал. 3 ЗУБ. Липсата на стабилност и яснота какво ще се случи в следващия ден е напълно естествена последица от осъществилите се събития, която би предизвикала безпокойство у молителя, но в случая е невъзможно да се установи как настъпването ѝ пряко ще рефлектира върху неговата правна сфера. Не без значение е обстоятелството, че въпреки опита си да обясни каква всъщност е неговата бежанска история, бежанецът не успя да докаже осъществено спрямо него и неговото семейство безогледно насилие по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 ЗУБ, доколкото той е напуснал С. месеци преди падането на режима на Б. А., а семейството му продължава да живее там. Поставя се въпросът защо чужденецът не се е върнал в С. след падането на режима на Б. А., ако по време на неговото управление той действително е приемал, че спрямо личността му е налице безогледно насилие и съществува заплаха за здравето и живота му именно поради това управление. Отделно, чужденецът не успя да докаже, че отказът за връщането му в С. при новото управление е обусловен именно от реална опасност за живота и личността му, следствие на събития, настъпили, след като е напуснал държавата си по произход /чл. 9, ал. 3 ЗУБ/.

Не се установява, че оттеглянето от власт или свалянето на досегашния президент Б. А. променя положението в С. в негативен аспект, доколкото от информацията от общодостъпни източници става ясно, че смяната на властта не е довела до налагане или прилагане на смъртни наказания или екзекуции, или на изтезания, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилни лица поради безогледно насилие. Напротив, засега тенденциите за общото положение в С. са по-скоро положителни. В някои медии се публикуват и материали за милиони сирийци, намиращи се извън страната си, които са изразили желание да се завърнат в родината си след свалянето на президента Б. А.. Съобщава се и за редица страни, сред които САЩ, Великобритания, Франция, Турция, Катар, които осъществяват контакти с новата власт, като е налице явно изразяване на воля на редица водещи държави по света за установяване на трайни отношения с новите лидери на страната по произход на жалбоподателя. В редица източници се появиха и данни, че Европейският съюз обсъжда спиране на санкциите срещу С., свързани с енергетиката и транспорта, че Министерството на отбраната на САЩ е започнало разработване на планове за изтегляне на всички американски войски от С., както и, че от страна на Турция е направено изявление за превръщането на С. в стабилна и мирна страна, което ще бъде в интерес на всички в региона, за да се гарантира, че процесът на преход е приобщаващ и основан на върховенството на закона. От изявленията на лидерите на водещите държави в света се формира обща цел борбата срещу тероризма и справяне с тежката хуманитарна криза, като Германия предвижда значителен бюджет за подпомагане, вкл. чрез агенции на ООН и неправителствени организации, за възобновяване на къщи и разчистване на отломки и развалини, вкл. и за осигуряване на краткосрочна работа на вътрешно разселени лица, за възстановяване на училищата, за осигуряване на психологическа и социална подкрепа за травмирани деца.

На фона на тези новини от редица медии се съобщава и за военната намеса в С. от страна на И.. В тази връзка следва да се подчертаят категоричните, според някои медии, заявки на И., че целта на армията ѝ е единствено унищожаване на тежки оръжия, намиращи се в С. с цел да не попаднат в ръцете на екстремисти. Не са налице информация или данни, които да сочат, че цел на тази военна офанзива е мирното население на С.. От множество журналистически материали за тази военна интервенция става ясно, че цели на армията на И. са военни обекти, които биха могли да бъдат използвани срещу народа на С. или израелския народ, вкл. и, че според официалните

изявления наметаната на И. е временна.

Горното се потвърждава и от представената справка вх. № МД-02-262 от 19.05.2025 г., изготвена от Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ при МС, видно от която сирийският президент обявява преходно правителство, назначавайки двадесет и трима министри в нов разширен и приобщаващ кабинет, което било декларация за съвместната воля за изграждане на нова държава; посочен е броят сирийски бежанци - 481 730, завърнали се в С., като има данни и за около 1 186 147 вътрешно разселени лица, които са се завърнали в домовете си; ВКБООН и партньорите продължавали да осигуряват основни услуги чрез разпределяне на нехранителни и основни хуманитарни стоки, осъществява се подкрепа чрез психологическа първа помощ, сесии за психично здраве, социално осигуряване; анализира се поведението на САЩ спрямо С.. В този смисъл не представляват въоръжен вътрешен или международен конфликт спорадичните сблъсъци в райони на С., за които сочи справката, вкл. и атентатите, престъпността и други дейности на насилие, за които има данни, тъй като те не биха могли да се определят по своя характер, интензитет и териториален обхват като представляващи самостоятелно основание за предоставяне на хуманитарен статут на жалбоподателя, вкл. и с оглед неговата бежанска история. Налице са и данни, че закрилата срещу тежки посегателства може да бъде предоставена от държавата, партии или организации, включително международни организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия съгласно чл. 9, ал. 4 ЗУБ.

Анализът на сигурността в страната по произход на чуждия гражданин е извършен въз основа на представената и обсъдена от административния орган справка за актуалната обстановка в страната на произход от 29.01.2025 г., която представлява официален документ, чиято материална доказателствена сила по смисъла на чл. 179, ал. 1 ГПК не е оборена. Не е оборена и материалната доказателствена сила на приетите в открито съдебно заседание като писмени доказателства справки от 19.05.2025 г., 14.03.2025 г. и 03.04.2025 г. /последните две, от които ще бъдат обсъдени по-долу/. Не са налице никакви данни или доказателства, които да опровергават по съдържание информацията в справките, които се изготвят от Дирекция „Международна дейност“ и включват обща географска, политическа, икономическа и културна информация, както и информация за правната уредба и за спазването на правата на човека, както и за сигурните държави по произход, за третите сигурни държави, за кризисните райони и за бежанските потоци. Още повече и, че в тези справки са цитирани независими източници на информация, вкл. и чрез посочване на интернет-страници, в които се съдържа тази информация.

Ситуацията в С. е овладяна до степен, която да осигури приемливо ниво на сигурност за гражданите, налице е възможност за вътрешно разселване и спокойно пътуване, като за последното показателен е фактът на съществуващи немалко вътрешно разселени лица в С., желанието на сирийци, напуснали страната си да се завърнат в нея, както и положителните засега сигнали в поведението на новите сирийски власти. От съдържанието на справките и от общодостъпната информация от други източници става ясно, че дори и да се приеме, че е налице въоръжен конфликт в С., то същият явно, на първо място, не е повсеместен, и на второ – не е насочен пряко към мирните граждани на тази страна, поради което се следва неприложимост на разрешенията, дадени в решенията по дело С-465/07, дело С-285/12 на СЕС и по дело С-406/22 на СЕС. Не може да се счита, че със самото си присъствие в родния си край или в друго населено място молителят ще бъде изложен на тежки заплахи срещу живота или личността му поради безогледно насилие, породено от въоръжения конфликт.

Гореизложеното не се опровергава от представената от процесуалния представител на жалбоподателя и приложена по делото Справка относно положението в Сирийска арабска република в началото на 2025 г. съгласно чл. 63, ал. 3 ЗУБ.

Въпреки че административният орган е формирал волята си въз основа на различна от установената към момента фактическа обстановка, по аргумент от чл. 142, ал. 2 АПК, с оглед изложеното по-горе и предвид личната бежанска история на жалбоподателя, съдът приема, че правилно искането на чужденеца за предоставяне на международна закрила /хуманитарен статут/ е отхвърлено като неоснователно /чл. 75, ал. 1, т. 4 ЗУБ/.

3. Липсват предпоставки за предоставяне на статут по чл. 8, ал. 9 и чл. 9, ал. 6 ЗУБ, а именно – член от неговото семейство по смисъла на легалната дефиниция на § 1, т. 3 ДР ЗУБ да има предоставена международна закрила, нито с оглед разпределената доказателствена тежест се сочат доказателства от страна на жалбоподателя, въз основа на които да се опровергава горното твърдение.

Основание за предоставяне на хуманитарен статут не представлява тежката хуманитарна криза в С. и района, тъй като не попада в обхвата на понятието други причини от хуманитарен характер по чл. 9, ал. 8 ЗУБ. Под „други причини от хуманитарен характер“ по смисъла на чл. 9, ал. 8 от ЗУБ се има предвид не всяка причина независимо от нейното естество, а хипотезата урежда останалите случаи, различни от изрично предвидените в ал. 1, въз основа на които да се установява същата по интензивност реална опасност от тежки посегателства срещу личността на чужденеца при завръщането му в държавата по произход. В конкретния случай такива не се изтъкват.

4. Предвид горното за **А. А. А.** не е приложим принципът за забрана за връщане по чл. 4, ал. 3 ЗУБ.

Не се опровергава по делото, че Турция, в която е бил молителят, вече не попада в обхвата на понятието „трета сигурна страна“ по смисъла на § 1, т. 9 ДР ЗУБ.

Следва да се добави и, че **А. А. А.** доброволно е напуснал С., за да се засели другаде /целта му била да отиде в Германия, като сочи и здравословен проблем на едно от децата си/, от желание за промяна и причини от личен характер, което го прави мигрант, а не бежанец, съгласно глава II, § 62 от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец, издаден от службата на Върховния комисар на Организацията на обединените нации. Този извод се следва и от изложеното от жалбоподателя в съдебното производство, подкрепено с доказателства, че живее на външен адрес и че работи по трудов договор срещу уговорено трудово възнаграждение. Формира се косвено изводът, че неговата единствена цел е да се установи в България за събиране на семейството му – със съпруга и деца. За предоставяне на международна закрила е ирелевантно обстоятелството, че жалбоподателят работи, тъй като то не попада в обхвата на основанията по чл. 8 и чл. 9 ЗУБ.

Жалбоподателят, доколкото твърди, че е избягал от военна служба и неприязън към военни действия, то той не е бежанец по смисъла на глава V от цитирания Наръчник. Същият не сочи други значими за него мотиви да напусне или да остане извън страната си, нито такива, които се покриват с определението за основателни опасения от преследване, за да се приеме, че попада сред изключенията за предоставяне на статут на бежанец, посочени в глава V от цитирания Наръчник. Този извод не се променя от представената по делото справка вх. № МД-02-160 от 14.03.2025 г., видно от която се установява, че в С. се обявява амнистия за всички военни, приети на служба в сирийските въоръжени сили при режима на Б. А., че животът на войниците е в безопасност и те не трябва да бъдат нападани, че представители на бившия сирийски режим продължават да се помиряват и да уреждат статута си с временното правителство на страната; че военният персонал, призован за задължителна служба, се явява в центрове за уреждане на статута си, като следва да се допълни и, че в общодостъпните източници не се съдържат данни за новообранци от сирийската армия, които биват изпращани в конфликтни зони, където се водят

военни действия. Този извод не се променя и от представената по делото справка № МД-02-194 от 03.04.2025 г., видно от която Президентът на временното правителство е обявил премахване на задължителната военна служба, а последната е станала доброволна, като са посочени условията, на които трябва да отговарят кандидатите.

Съдът е длъжен да отбележи, съобразявайки промяната в политическата и икономическата обстановка в С. от началото на месец декември 2024 г., че Агенцията за бежанците на ООН очаква завръщането на един милион сирийски бежанци в страната през първите шест месеца на 2025 г., като в действителност обаче призовава държавите да се въздържат от принуждаване на тези сирийски бежанци да го направят. В този смисъл, дори и съдът да възприеме позицията на ВКБООН, касаеща действията на държавите спрямо сирийските бежанци, игнорирайки събитията от началото на месец декември 2024 г., с оглед бежанска история на жалбоподателя и липсата на конкретни факти и обстоятелства, които да могат да бъдат приети за основания за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8 от ЗУБ и на хуманитарен статут по чл. 9 от ЗУБ, подкрепени с допустими, необходими и относими доказателства, се формира извод, че с твърденията си в случая молителят цели получаването на международна закрила единствено по лични причини.

Заключение: оспореното решение е законосъобразно издаден административен акт, поради което и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

На основание чл. 172, ал. 2 АПК, чл. 85, ал. 4 във връзка с чл. 84, ал. 3 ЗУБ **Административен съд София-град. Първо отделение. 85-и състав**

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на **А. А. А.**, гражданин на С., против Решение № 2430/11.03.2025 г. на Председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, подадена в 14-дневен срок от съобщаването му на страните до Върховен административен съд на Република България, чрез Административен съд София-град.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на основание чл. 138, ал. 3 във връзка с чл. 137 АПК.

СЪДИЯ: